

Jesus for Unbelievers [Macedonian]

Исус за неверниците

Нашата таканаречена модерна цивилизација со својата навлеченост на парите и моќта остави многу голи, нашата потреба за убавина, поезија, уметност, за мистерија и соништа, да се најде љубовта, значењето на животот, за сопствен контакт со Бог. Брзината со која се развива овој модерен свет не остави нас со размислување дека можеби овој е начинот на живот во кој ние сакаме да живееме, всушност да го следиме. Но не само што не ја следиме нашата подсвест туку и не знаеме каде да најдеме, некоја филозофија, малку религија, која на некој начин посочува дека сето ова треба да е заедно. Луѓето во денешно време особено младите луѓе многу често поставуваат крајни прашања барајќи ги вистинските нешта но на погрешни места. Суштината на модерната уметност во сите нејзини форми, од филмови до песни и новели доведуваат до вознемиреност на човештвото, нашата слабост, нашата скриена копнеж за избавување и искупување која што не е далеку од површината во сите нас. Со цела почит спрема формите каде што ова е изразено-префинетоста на уметноста, моќта на медијата..на екраните што емитуваат...модерните мажи и жени се замајуваат како слепи во потрага по потпора цврста како сид, очајни за некој познат водач водејќи ги по вистинскиот пат. Интроспекцијата на интернет блоговите, човештвото ја зголемува преокупацијата со себеси, тоа е резултат на неуспех во обид да се најде тој вистински пат. Тие го збеснуваат општеството кое што ги изгубило неговите духовни корени. Јас сум доволно стар за да сугестирам дека во Бог и неговиот Син Исус, како што Библијата ги открива не сметајќи на теологијата на човекот раснејќи во Христијанска култура...го најдовме тоа што ни треба после толку време па дури и копнеевме целиот наш живот. Можам само да кажам „вкуси и ќе доживееш...." За секој друг коментар или убедување ќе биде смешно во споредба со вистинскиот Христос и вистинскиот Бог какви што се. Затоа ова е обид са се приближам до тие што се нарекуваат неверници, што всушност не верувам дека никој не е целосен неверник. И нема да давам X причини за да верувате дека Бог и Исус навистина постојат; за верба, по својата дефиниција, не е верба ако доказот постои и е видлив пред нас. Би сакал само да дискутирам со вас за резултатите што ги носи вербата во нив. Да започнам, да објаснам најпрво за што Бог и Исус се залагаат, затоа што има многу погрешни мислења и идеи во врска со нив. Моето сваќање за нив е само преку Библијата. Немојам да наредам да земеш Библија и да ја прочиташ..

Благодет

Спас, вечен живот прошка за нашите гревови, е чист подарок од Бог недостжно со само нашите напори. Преку оваа благодет Бог гледа на нас толку совршено и чисто исто како да сме како неговиот совршен син, Исус. Ова е всушност е суштината на љубовта помеѓу двајца гледајќи го другиот на позитивен начин, свајќајќи дека ние сме во оваа благодет на

Бог оправдана од него преку нашето битие во Христа,самото тоа не води нас кон далеку подобро и посреќно прифаќање на самите нас како битие.Толку многу луѓе се незадоволни од себеси,затоа се погледнуваме во огледало на одреден начин кога никој друг не не гледа,зошто сме загрижени како сме излегледале на фотографијата,овој неблагодарен свет не може да се прифати себеси.Луѓето не се среќни и се неприфатливи со своите години сакаат да бидат или помлади или постари,нивните тела нивните семејни проблеми дури и нивниот пол и нивниот основен карактер.Сватив дека кога јас го прифатив целосно мојот спас кога се запрашав кој сум јас од Господовата страна,како човек во Христа..Станав далеку посреќен со себеси и многу позадоволен.

Степенот на благодетта е во тоа што гревот,што од една страна не разделува од Бога,може да не раздели од љубовта што ја имаме кон Бог преку Христа.Ние сме често водени од желбата да ги делиме нештата од кои што патиме и нештата во кои ние сме невини жртви.Се бориме дали со нашиот рак или со нејзината депресија и тоа е наша вина,или дали имаме нездрави навики од самиот резултат што другите не ставаат под стрес итн...Оваа борба да се разбере балансот помеѓу сопствената вина или да бидеш жртва на некоја ситуација или другите луѓе прават да биде тешко за другите да се ослободат од вина.Барајќи да се разбере е посебно многу тешко кога се соочуваме со смртта,страдаме сме излегле од распадната врска ,трагедии.Во колку од тоа сум јас крив а во колку сум бил жртва.Мојот заклучок е дека е невозможно барем преку било кој интелектуален процес,да ги одделиме страдањето за кое сме ние самите криви и страдањето од кои сме ние жртвите.Исусовиот крст не е само да се одстрани сопствената вина преку прошката.Сите наши страдања и болести беа положени на Него таму..нашите оптоварувања,нашата сопствена вина и таа што е на нас преку самиот наш живот или нанесена од други луѓе,сето тоа го сносил Тој,кој е нашиот целосен спасител.

Спасот од смртта

Во Библијата се пишува многу за смртта,пресликувајќи не нас како битија што имаат тело со смрт(Римјаните 7:24).Со тоа што ќе бидеме крстени во смртта и воскресението на Исус,ние имаме надеж за воскресение кога Исус ќе се врати на земјата.Сепак човештвото генерално не сака да ја прифати смртта.Смртта е момент на конечната вистина,што ги прави сите мажи и жени еднакви,уништувајќи ги сите категории во кои ги ставаме луѓето во текот на нашите животи.Ако ние секојдневно ја читаме и ја прифатиме пораката што ја носи Библијата,смртта,со цела таа интензивност и откритие на вистината,природата на човековите прашања и проблеми,нешто што е константно пред нас,нешто што ние се соочуваме и знаеме,не само преку болестите или на погребни.Вистинитоста и интензивноста...што доаѓа од се ова ќе биде очигледна во нашиот живот.

Сеуште стравот од смртта го става во костец општеството, повеќе одколку што сакаме да признаеме. Еден психолог ја опиша големата маса на луѓе кои што сонуваат дека се затворени, цело време налетувајќи на затворени железни врати, и тие мораат да избегаат, но сепак нема никаков излез. Во Христа ние наоѓаме ослободување од тие стравови, затоа што Господ Исус Христос беше создаден по човечка природа, и тука можеби повеќе од се доаѓаме до клучната и суштинска вистина - ние сме ослободени од редовите на сите тие кои преку стравот од смртта го живеат својот живот во ропство (Евреите 2:15). Тој умрел за жртвувајќи се за нас. Колку се вистинити тие инспирирани зборови. "Да ги ослободиме тие кои живеат во страв и фобија од смртта целиот свој живот го поминале во ропство". Сите големи психолози дошле до заклучок дека мистеријата околу смртта прави луѓето да бидат опседнати со тоа и со последните анализи заклучено е дека сета нервоза доаѓа од помислата на смртта. Можете и смаите вие да приметите водејќи дискусија околу тоа колку всушност смртта е табу тема, луѓето преку шалата и смеата сакаат да го прикријат нивниот страв и се плашат да навлегуваат во подлабоки дискусии во врска со тоа. Луѓето па дури и самите доктори незнаат што треба навистина да кажат во врска со смртта и умирањето. Тој страв од смртта во кој живеат милиони луѓе и кој живеат во ропство, го објаснува и предвреме стравот од стареење, човештвото не го прифаќа фактот дека старееме исто така и нашите тела какви што се и какви ќе станат.

Ако навистина веруваме во нештата кои ги спомнавме тука може да не променат од корен. Вербата дека добрите вести кои велат дека Исус не води кон прифаќање на нашиот спас, за тоа што сме како личности, прифаќањето дека грешиме, прифаќање на тоа дека се што е околу нас не може да се смени се до доаѓањето на Исус и неговото Кралство на Земјата. И на крајот прифаќање на благодатта која што води во верба, верба во нејзината потполна смисла додека ние трезвено ја разбираме нашата смрт, судот кој доаѓа и прекрасниот проспект

на целата бесконечност споделена со Таткото и Синот Божји.

Навистина да се верува во Бог

Можно е дека сите неодговорени прашања во врска со Бог, Светот, животот, создавањето... да создаваат бариера, но човекот што одлучува да верува во тоа што е објасливо, завршува како зафрканција и шала губејќи ја смислата на мистерија што ја имавме сите како деца. Нема потреба да се плашиме од неодговорените прашања... единствената алтернатива е постојано да бараме храброст и моќ, контрола и рационално размислување. Но тоа всушност е невозможно и затоа стравот од неодговорените прашања ќе остане меѓу нас. Кога Мојсеј ги постави очекуваните прашања како: „Зошто ме избра?“ „Зошто го направи ова?“, „Бог не го прекорува Мојсеј за поставените прашања (на пр. 5:22-6:1) Тој е трпелив со Мојсеј исто како со нас.

Верувајќи во постоењето на Бог влијае на однесувањето на човекот, „Живиот Бог“ е фраза најчесто користена во Библијата кога човек се моли или е очаен. Бог е Тој што е жив и тој е тој кој ги наградува тие што го бараат и следат. Достоевски во „Браката Кармазови“ (преку зборовите на еден од неговите ликови) кажа „Ако не постои Бог тогаш се е дозволено“ и тоа е всушност многу точно: ако веруваш во Бог сите аспекти од животот доаѓаат под ова.

Но не е само да кажеме дека Бог постои, тоа што треба да знаеме секако не е само дека Бог постои, не само дека позади сјајната светлина на ѕвездите има некоја космичка интелигенција која што го прави целото сценарио на Земјата, треба да сватиме дека Бог постои секојдневно во нашите животи. Се разбира не е објективен доказ за потврда на прашањето дека Бог постои но без разлика дали на ова ќе пристапиме религиозно или не, тоа е очигледна тривија на животот во кој го гледаме Бог час во час.

Вредноста на личноста

Библијата го прикажува Бог како личност и човек. Да имаме сопствена поврзаност со свој Бог значи дека ние во тој процес се развиваме по неговата слика и представа; од тоа му се се менува кога си во посебна врска со него. Понекогаш ни се чини дека не можеме да се поделиме од светот во кој припаѓаме. Заглавени сме можеби со партнер што не верува или не ни помага, досадни деца, долги часови на работа, телевизорот е постојано уклучен, телефонот постојано звони. Ние како уникатни и посебни индивидуи можеме персонално да се поврземе со Бог и неговиот Син. Треба да најдеме начин да дојдеме до сопствена приватност и излоација каде што ќе се биде човек а очигледно светот сака да го спречи тоа. Но многу подлеко, тоа е всушност во нашето световно фрустрирачко искуство во овој свет во кое треба да го запознаеме Бог кој ни се открива. Како се ова се изгледа ако го практикуваме. Да го искусиш Бог е да го познаваш. Пророците често пишувале „Да го познаваш Бог“ во замена за да го „доживееш Бог“. Бог означува љубов, да љубиш значи дека го познаваш Бога (1. Јован 4:8) Многу е едноставно, колку длабоко сме љубеле (зборувам за љубовта која е опишана во Библијата) толку всушност сме го познавале Бога, и во обратна смисла. И токму таа љубов е изработена на Земјата и во Универзумот во човековиот живот.

Фактот дека сме создадени од Бог значи дека животот и се што е околу нас има своја намена и смисла. На Јоб (личност од Библијата) му беше кажано дека фактот што е направен од Бог и тоа што неговиот здив е во Божјите раце значеше дека неговите судски процеси несомнено доаѓаат од Бога и имало причина. (Јоб 12:10). Ако ние сме создадени од

Него тоа значи дека Тој ќе продолжи да ги моделира нашите животи низ судот на посебен и креативен начин.

Поради суштината на Бог како создавател и моќта на Зборот кој формирал се, треба да се кренеме во чест Негова и да ја препознаме моќта на Неговиот збор (Псалм 33:6-9). Зборовите кои ги има во нашите Библии имаат исто толку креативна моќ како и зборовите со кои настанал светот и постои сеуште. Затоа што сме создадени по Божјиот лик. Структурата на нашите тела е императив да се предадеме себеси на Него (Матеј 22:19-21). Се што е создадено по Божјиот лик, самите наши тела мораат да бидат вратени кај Него „Тој беше тој што не создаде и одттаму ние сме негови“ (Псалм 100:3). Мора да сме негови затоа што Тој е нашиот креатор. Бог како креатор го создал мажот по неговиот лик, и токму затоа не смееме да ги навредуваме мажите (Цејмс 3:9). Поради причината на ликот кој го носат треба да се однесуваме спрема мажите како спрема Бог, не смееме да се однесуваме кон мажот како што се однесуваме спрема животните затоа што тие не се создадени по ликот Божји. Треба да се однесуваме спрема другите со почит затоа што сите сме создадени по ликот Божји.

Мотивацијата на Давид за пофалба беше токму поради тоа што Бог го создал. „Ќе те фалам, затоа што сум бетрашно и прекрасно направен“ (Псалм 139:14) Само тие кои веруваат дека се створени од Бог и имаат можност за вечен спас и можат да ја доживеат вистинската вредност на личноста. Само тие можат да ја разберат вредноста на човечките суштества, дека ние не сме животни, во нашиот живот има еден прашалник кој не инспирира да бараме и спасуваме други човечки животи преку проповедта на Евангелието. Кога човекот е непочитуван се во општеството оди наопаку. Жените и децата се презирани, болните се етикетирано како непријатни, а најстарите пак како товар; етичките малцинства се дескриминирани; капитализмот го покажува своето најгрдо лице; трудот се експлоатира во рудниците и фабриките; криминалците во затвор се злоставувани; мислењата на опозицијата се задушени; не постои слобода, достоинство или безгрижна радост; човечкиот живот изгледа како да не е вреден да се живее, затоа што е едвај хумано. Но кога човекот е ценет поради неговата внатрешна вредност, се се менува; жените и децата се почестени; болните се згрижени а пак на стрите им е дозволено да живеат и да починат со достоинство; малцинствата заштитени; на работниците им се дава фер плата, пристојни работни услови и удел во претпријатието; Евангелието е земено до крајот на планетата. Зошто? Затоа што луѓето се важни, затоа што секој маж и жена и дете имаат значење како човечки битија направени по Божји лик. Ова е тоа поради кое што приказните на Исус за изгубената овца и изгубената паричка откриваат голема важност за човекот. Тој раскажал приказна за овчарот кој изгубил една овца, а оставил 99 во пустината, заминувајќи да ја бара изгубената овца, се додека не ја нашол. Тој не размислувал дека тој еден процент на загуба е во ред и дека не е ништо страшно, тој бил загрижен да ја пронајде таа една овца. Тој овчар е Исус а ние сме изгубените овци.

Мојот Апел

И на крајот како просветлување од се ова..пробај да се помолиш.Само затвори ги очите и зборувај со Бог.Кажи му како се чувствуваш,што се случува во твојот живот,кажи му за твоите скриени чувства и замоли го да ти помогне да бидеш поблиску до Него.Апелирам до вас да ги проучите овие нешта,а да не застанете се додека не го проучите целото Евангелие.Се надевам дека ќе учите од нашиот бесплатен Библиски курс;да си ја поставиш целта да бидеш благословен еден ден,со влегување во водата.Тогаш сигурно ќе ја имаш надежта за вечен живот.Не можеме да си го замислиме бесконечниот живот,само сугерирам да си замислиме долга долга линија без крај,протегајќи се во далечината;во овој живот ние сме само неколку милиметри од тоа да започнеме.Ова навистина е нашата надеж,ако бидеме благословени во Исус и живееме во него.Ве замолувам да го сватите ова сериозно,и да не го сметате само како некоја обична религија и верување.

Duncan Heaster

dh@heaster.org